

Tarybos direktyvos (ES) 2016/1065 ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projekto atitikties lentelė

<p>2016 m. birželio 27 d. d. Tarybos direktyvos (ES) 2016/1065, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl kuponų apmokestinimo tvarkos</p>	<p>Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių pakeitimo, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)</p>
<p align="center"><i>1 straipsnis</i></p> <p>Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:</p> <p>1) IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:</p> <p align="center">„5 SKYRIUS</p> <p align="center">1 ir 3 skyriams bendros nuostatos</p> <p align="center"><i>30a straipsnis</i></p> <p>Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>1) kuponas– priemonė, kai nustatytas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kai tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba potencialių jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė yra nurodytos arba pačioje priemonėje, arba susijusiuose dokumentuose, įskaitant tokios priemonės naudojimo sąlygas;</p> <p>2) vienafunkcis kuponas– kuponas, kai su kuponu susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu;</p> <p>3) daugiafunkcis kuponas– kuponas, kuris nėra vienafunkcis kuponas.</p> <p align="center"><i>30b straipsnis</i></p> <p>1. Kiekvienas apmokestinamojo asmens, veikiančio savo vardu, atliekamas vienafunkcio kupono perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už vienafunkcij kuponą kaip atlygį</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p align="center">1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Papildyti 2 straipsnį 7¹ dalimi:</p> <p>„7¹. Daugiatipis kuponas – kuponas, kuris nėra vienatipis kuponas, t. y. su juo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir (arba) už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM kupono išleidimo metu nėra žinomi.“</p> <p>2. Papildyti 2 straipsnį 13¹ dalimi:</p> <p>„13¹. Kuponas – priemonė, kuria nustatomas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kurioje arba su kuria susijusiuose ir jos naudojimo sąlygas nustatančiuose dokumentuose nurodomos tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba galimų jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė.“</p> <p>3. Papildyti 2 straipsnį 39¹ dalimi:</p> <p>„39¹. Vienatipis kuponas – kuponas, su kuriuo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu.“</p> <p align="center">2 straipsnis. Įstatymo papildymas 9¹ straipsniu</p> <p>Papildyti Įstatymą 9¹ straipsniu:</p> <p align="center">„9¹ straipsnis. Kuponams taikomos taisyklės</p> <p>1. Vienatipio kupono perleidimas, kurį atlieka apmokestinamasis asmuo savo vardu, laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Kai vienatipį kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo kito</p>	<p>Visiškas</p>

arba atlygio dalį neturėtų būti laikomas savarankišku sandoriu.

Kai vienafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, veikiantis kito apmokestinamojo asmens vardu, tas perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko kitas apmokestinamasis asmuo, kurio vardu veikia apmokestinamasis asmuo.

Tais atvejais, kai prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas nėra apmokestinamasis asmuo, kuris veikdamas savo vardu išleido vienafunkcij kuponą, laikoma, kad tas prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė paslaugas tam apmokestinamajam asmeniui.

2. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už daugiafunkcij kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį yra, remiantis 2 straipsniu, PVM objektas, tačiau kiekvienas ankstesnis to daugiafunkcio kupono perleidimas nėra PVM objektas.

Kai daugiafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra sandorį, esantį PVM objektu remiantis pirma pastraipa, vykdamas apmokestinamasis asmuo, PVM objektas yra bet koks paslaugų, kurias galima nustatyti, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugų, teikimas.“

2) Įterpiamas šis straipsnis:

73a straipsnis

Nedarant poveikio 73 straipsniui, už daugiafunkcij kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė lygi atlygiui, sumokėtam už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginei vertei, nurodytai ant paties daugiafunkcio kupono arba susijusiuose dokumentuose, atėmus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusio PVM sumą.“

apmokestinamojo asmens vardu, toks perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko tas kitas apmokestinamasis asmuo.

2. Faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už vienatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį šiame Įstatyme nelaikomas atskiru sandoriu, išskyrus tuos atvejus, kai apmokestinamasis asmuo, faktiškai perdavęs prekes ar suteikęs paslaugas, nėra tas asmuo, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą. Tokiais atvejais laikoma, kad tas faktinis prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė su tuo kuponu susijusias paslaugas apmokestinamajam asmeniui, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą.

3. Daugiatipio kupono perleidimas nėra PVM objektas. Pagal šio Įstatymo 3 straipsnį PVM objektu yra faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už daugiatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį.

4. Kai daugiatipį kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, išskyrus apmokestinamąjį asmenį, kurio sandoris yra laikomas PVM objektu pagal šio straipsnio 3 dalį, PVM objektu yra laikomos bet kokios nustatytos jo teikiamos su daugiatipio kupono perleidimu susijusios paslaugos, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugos.“

4 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Papildyti 15 straipsnį 23 dalimi:

„23. Už daugiatipį kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė yra atlygis, sumokėtas už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginė vertė, nurodyta daugiatipiame kupone arba susijusiuose dokumentuose, išskyrus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusį PVM.“

3) XV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:

„2a SKYRIUS

Naujo teisės akto taikymo pereinamojo laikotarpio priemonės

410a straipsnis

30a, 30b ir 73a straipsniai taikomi tik po 2018 m. gruodžio 31 d. išleistiems kuponams.

410b straipsnis

Komisija, remdamasi iš valstybių narių gauta informacija, ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos nuostatų dėl kuponų apmokestinimo PVM tvarkos taikymo įvertinimo ataskaitą, kurioje ypač daug dėmesio skiria kuponų apibrėžčiai, PVM taisyklėms, susijusioms su kuponų apmokestinimu platinimo grandinėje, bei neišpirktiems kuponams, ir prireikus kartu pateikia atitinkamą pasiūlymą iš dalies pakeisti atitinkamas taisykles.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

3. Šio įstatymo 1, 2 ir 4 straipsniai taikomi tik po 2018 m. gruodžio 31 d. išleistiems kuponams.

Pastaba: šio straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes juo nustatomos prievolės Komisijai.

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį ir šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.

Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.